

OPONENTSKÝ POSUDEK K DIPLOMOVÉ PRÁCI PETRA ŠMÍDA

„HEREC A JEHO DÍLO“

Diplomová práce Petra Šmída, již obdařil poněkud starosvětsky znějícím titulem, patří – zvolením tématu- k většinovému proudu diplomových prací absolventů herectví na naší škole. Opírá se tedy především o vlastní zkušenost při práci na hereckých úkolech, s nimiž se utkal ať už na půdě DAMU, či v rámci různých divadelních projektů, kterých se zúčastnil během své dosavadní krátké herecké dráhy. A tady je dobré zmínit první, ne už většinový, ale naopak spíš výjimečný úkaz, který charakterizuje nejen Petrovu písemnou práci, ale především jeho vztah a přístup k tomu, jak o sám říká, dílu. Tím úkazem je nebývalá škála různých divadelních produkcí, na kterých se diplomant podílel. Od klasické činohry na scéně Národního divadla, přes Fidlovačku a Studio Hrdinů, Malé Jihočeské divadlo, až po projekty jako byl Golem ve Štvanické Vile, kde si Petr mohl vyzkoušet „nástrahy“ imerzivního divadla, nebo performativní site-specific počin v prostoru Národní galerie. Spektrum opravdu široké. Mohlo by se zdát, jde o tápání začínajícího herce, který přijímá, zcela bez rozmyslu každou nabídku, jež se mu naskytne. Nevím jaké byly prvotní motivy Petra Šmída, ale z jeho diplomové práce vyplývá, že jeho přístup ke každému z úkolů, nehledě na jeho velikost, je poctivý, hledačsky zapálený a navíc je Petr schopen velmi přesné reflexe průběhu práce na postavě. Plasticky mapuje proměny přístupu k ní. Analyzuje postupné přibližování se k dramatické postavě až po proces prolnutí sebe s postavou, kdy hranice mezi hercem a jeho dílem pozbývá zřetelnosti. V této části Petr připomíná důležitost režiséra, jako průvodce a inspirátora v cestě za hledáním výsledného tvaru. V úvodu své diplomové práce si klade zásadní otázky: Jaký je můj vztah k postavě? Co ovlivňuje můj přístup? Co k ní cítím? Proč někdy vnímám dualitu či dvojdomost sebe a postavy zřetelně a někdy mi zas obojí neoddělitelně splývá? A na tyto otázky se pokouší v průběhu celé práce, prostřednictvím nabytých zkušeností a pomocí otevřené a povětšinou přesné reflexe, nalézt nesnadné odpovědi.

Domnívám se tedy, že ačkoli diplomant zvolil už poněkud obehnané téma, dokázal (až na některé gramatické nepřesnosti a poněkud střídmé použití odborné literatury a jedno drobnou nepřesnost) napsat práci zajímavou, zralou a co považuji za klíčové : (a doufám, že se nemýlím) pro něho samotného v mnohém důležitou.

Otázka: Citujete z knihy Michaila Alexandroviče (ne Pavloviče!) Čechova – O herecké technice.

Jak na vás tato kniha zapůsobila? Co bylo pro vás v jeho metodě inspirativní? A proč?

V Praze 16.9.2016

MgA Lukáš Hlavica

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'Lukáš Hlavica', written in dark ink.